

станж много веселъ. Сутрина заедно съ тѣхъ се радваше, когато весело чуруликахъ въ тѣхната градина.

Но дали всичкитѣ дѣца правѣтъ така?

ДѢТСКА ОБИЧЬ.

На една бѣдна вдовица момчето ѝ било много добро и трудолюбиво. То се казвало Ангелъ. Ангелъ съ трудътъ си хранѣлъ обичната си майка и работѣлъ отъ сутринъ до вечеръ.

Една вечеръ легналъ много уморенъ отъ работа и сладко заспалъ. На сънъ Ангелъ чулъ че нѣкой полека ходи изъ стаята. Събудилъ се и видѣлъ крадецъ, който събиралъ всичко, каквото намѣрялъ. Ангелъ не се мръдналъ отъ леглото си, но когато крадецътъ си прострѣлъ ржката да вземе окачения мѣдникъ, той бързо станалъ и съ жаленъ гласъ извикалъ: „Бѣдний чловѣче, остави поне този мѣдникъ, за да има утрѣ въ какво да свари храна бѣдната ми майка!“

Крадецътъ, като чулъ тѣзи думи, нажалилъ се и отговорилъ: „Добро момче, я си спи безъ грижа, азъ такова момче нѣма да откраднѣ“ и като казалъ това, оставилъ мѣдникътъ, изсипалъ каквото вземалъ и си излѣзълъ. Отъ тогава този крадецъ се поправилъ и захваналъ да работи, за да се прѣхранва.

